

vil blive effektueret fra 1. Januar næste Aar i Rom og Paris. Dette vil betyde en Besparelse i Rom af 2,200 Kr. og i Paris af ca. 6,500 Kr. Derimod beklager jeg ikke at kunne stille mig lige saa imødekommende med Hensyn til Nedsættelsen paa Pressekontoen. Jeg tror, at det Beløb, der har været givet paa denne Konto i de sidste Par Aar, har gjort særdeles megen Gavn, og at det vilde blive et føleligt Savn, dersom Virksomheden skulde indskrænkes. Jeg tror imidlertid, at det er bedre, at give en nærmere Redegørelse herfor til Finansudvalget. Jeg skal kun tilføje, at man har lignende Institutioner i de andre Hovedstæder, og at Omkostningerne for Kristianias og Stockholms Vedkommende saa vidt vides ere mindst dobbelt saa store som hos os. Til Gengæld har, som det høje Folketing vil have set, Udenrigsministeriet paa et andet Punkt renonceret paa et Beløb af 5,000 Kr., idet Udgifterne ved Sømænds Hjemsendelse i Fremtiden ville blive tagne af den uforhøjede Konto III B.

Finansministeren (N. Neergaard): Der er rettet en Række Forespørgsler til mig og gjort Bemærkninger til Enkeltheden, og dem skal jeg først have den Ære at dvæle ved. Nogle af disse Forespørgsler ere ikke helt lette at besvare. Naar saaledes det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (Bang) spurgte mig, hvorledes Forlystelsesskatten havde virket, og hvorvidt der var god Udsigt eller daarlig Udsigt til, at det anslaaede Beløb vilde komme ind, maa jeg desværre melde, Pas. Der er indgaaet Beløb fra København og Frederiksberg for 2 Uger, fra det øvrige Land have vi selvfølgelig endnu ikke nogen Viden om, hvorledes Sagerne staa, og det er ganske umuligt at danne sig nogen Forestilling om hvorvidt Overslaget vil holde Stik. Jeg tror, det vil holde godt Stik, men derom kan man først sige noget med Sikkerhed, naar langt længere Tid er gaaet. Jeg kan for øvrigt, da jeg ved, med hvor megen Interesse man afventer denne Skats Virkninger, love ærede Medlemmer, at Udbyttets Størrelse skal blive offentlig bekendtgjort Kvartal for Kvartal, saa at jeg tænker, vi noget ind i det kommende Aar ville kunne se, hvad den har indbragt i det første Kvartal.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) ytrede sin Anerkendelse af den Maade, hvorpaa Skatten var bleven gennemført. Denne Udtalelse glædede mig i høj Grad. Jeg ved jo, at det ærede Medlem har været — og han er vel sagtens endnu — en principiel Modstander af denne Skat, jeg

ved ogsaa, at det ærede Medlem er særdeles kyndig paa de Omraader, det her drejer sig om, saa at hans Erkendelse af, at Skatten er bleven gennemført human og forstandigt, kan kun glæde mig. Jeg tror ogsaa, at jeg har bestræbt mig for at gennemføre den saaledes, at den blev saa lidet tyngende som muligt, og i alle Tvivlstilfælde har jeg truffet min Afgørelse ud fra dette Hensyn, at den lempeligste Fremgangsmaade, som Loven overhovedet tillod, skulde anvendes. Det ærede Medlem spurgte mig, hvorledes der skulde gaas frem overfor de Teaterdirektører, der spille paa justitsministeriel Bevilling, men hvis Bevilling kun strækker sig til Provinsbyerne, derimod ikke til Stationsbyer og større Landsbyer. Jeg tror ligesom det ærede Medlem, at hvis man havde haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, den Gang Loven blev givet, vilde man have indsat en Bestemmelse, der tydeligt udtalte, at de Selskaber, der spille paa justitsministeriel Bevilling, kun skulle svare 10 pCt., hvor som helst de end spille. Man havde imidlertid ikke Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold; jeg mener, det ligger i Sagens Natur, at Bestemmelsen maa forstaaes saaledes. Naar vedkommende Selskaber overhovedet spille Komædie, er det i Kraft af den justitsministerielle Bevilling, som imidlertid rent ordsmæssigt henviser dem til at søge Politibevoilling udenfor Købstæderne. Jeg tror, at det vil være overensstemmende med Lovens Mening, at nøjes med at afkræve dem 10 pCt., men der føres Forhandlinger mellem Finansministeriet og Justitsministeriet om at bringe denne Sag ogsaa i formel Orden.

Det andet Spørgsmaal, det ærede Medlem berørte, var rent lokalt, om Strandkontrolrødden ved Sletten. Det ærede Medlem ønskede, at en eventuel Bebyggelse af denne Lod ikke maatte hindre Udsigten til Søen, og at der blev bevaret Adgang til denne. Jeg deler det ærede Medlems Ønske i saa Henseende, og jeg kan tilføje, at der for nogle Aar siden af Folketingets Finansudvalg blev udtalt Ønske til Regeringen om, at man ved Salg af Staten tilhørende Lodder ved Øresund skulde drage Omsorg for, at den i Forvejen meget mangelfulde Adgang til Sundet ikke blev yderligere beskaaren, men at man havde for Øje at bevare Adgangen for Befolkningen til Stranden, saa meget som muligt. Dette skal jeg ogsaa have for Øje ved videre Dispositioner over denne Lod.

Det ærede Medlem fra Storehedinge (J. Andersen) spurgte til Prøvevurderingen.